

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1499/2025
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Милосављевића поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К 627/24 од 02.04.2025. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 117/25 од 17.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Милосављевића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К 627/24 од 02.04.2025. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 117/25 од 17.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К 627/24 од 02.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца, која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 117/25 од 17.09.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Смедереву К 627/24 од 02.04.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Милосављевић, због повреда одредби чланова 16, 113, 131. став 2., 132. став 3. у вези члана 92. став 2., 419. став 2., 451. став 2. и 3., 462. став 3., 460. и 428. став 8. ЗКП и повреде одредбе члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан и преиначи побијане пресуде и одбије оптужбу против окривљеног или да исте укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА недозвољен односно да у односу на повреду члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, захтев за заштиту законитости подноси због повреда одредби чланова 16, 113, 131. став 2., 132. став 3. у вези члана 92. став 2., 419. став 2., 451. став 2. и 3., 462. став 3., 460. и 428. став 8. ЗКП.

У вези са свим истакнутим повредама, бранилац у претежном делу захтева, указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, опширно полемишући са чињеничним стањем утврђеним у правноснажним пресудама, доводећи при томе у питање правилност појединих закључака суда и то посебно у погледу постојања и интензитета страха код оштећене, као и намере окривљеног да повреди достојанство оштећене у сфери полног живота, те полемишући са постојањем узрочне везе између понашања окривљеног и последица које наводи оштећена, као и са правним значајем радњи за које је окривљени оглашен кривим. Поред овога, бранилац у захтеву износи и сопствено мишљење о постојању битних обележја кривичног дела из члана 182а став 1. Кривичног законика, настојећи да понашање окривљеног подведе под класично удварање, а не као радњу извршења предметног кривичног дела.

Истовремено, бранилац у захтеву опширно полемише и са разлозима правноснажних пресуда, пре свега у погледу доказне вредности исказа оштећене, као и разлога због којих није изведен предложени доказ вештачењем, те начином на који је суд образложио постојање субјективних и објективних елемената кривичног дела, позивајући се на већи број судских одлука, настојећи да њиховим навођењем поткрепи сопствене чињеничне закључке као и сопствено виђење предметног догађаја изнетог у захтеву. Разлоге пресуде бранилац оспорава и у погледу Уставних одредби и међународних Конвенција које суд наводи у образложењу пресуде, позивајући се при томе на праксу међународних судова, уз давање сопственог тумачења исте, са намером да из извора које наводи у захтеву, изведе

другачије тумачење појма радње извршења, субјективног односа окривљеног према учињеном делу и степена угрожавања права оштећене и релативизује стандарде које су судови применили приликом оцене постојања обележја кривичног дела, изражавајући неслагање са начином на који су судови те стандарде применили на конкретно чињенично стање. Ови наводи браниоца, по оцени Врховног суда, представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, како је право окривљеног да преко свог браниоца, поднесе захтев за заштиту законитости због повреде закона, ограничено у погледу разлога за подношење захтева, само на повреде које су таксативно набројане у члану 485. став 4. ЗКП, то Врховни суд налази да истакнуте повреде одредби чланова 16, 113, 131. став 2., 132. став 3. у вези члана 92. став 2., 419. став 2., 451. став 2. и 3., 462. став 3., 460. и 428. став 8. ЗКП, те повреда одредбе члана 440. ЗКП, која, као и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, произилази из образложења захтева, у смислу наведене законске одредбе, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење истог, због чега је поднети захтев браниоца окривљеног, Врховни суд у овом делу, оценио недозвољеним.

Такође, бранилац у захтеву наводи да је доношењем побијаних пресуда повређена одредба члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Међутим, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или ускраћивања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људских права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, која су зајамчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, па како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то по оцени Врховног суда поднети захтев, у овом делу, нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у односу на део захтева који је оцењен недозвољеним, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у односу на део захтева који нема прописан садржај, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић